

vi den kongevalgte Formand, og de Andre vælges af Delegerede fra Sogneraadene, hvilket Flertal kan være valgt af lidt over $\frac{1}{10}$ af Sognets Beboere. Saaledes kan efter den nuværende Valgmaade lige op til $\frac{9}{10}$ af Amtsraadsredsens statteyndende Beboere være ubelukkede fra Repræsentation i Amtsraadet. Naar man saa siger, at vi have Selskylse, saa lad os f. Ex. tænke os et Amtsraad, som med sin Formand har 12 Medlemmer; der møde de 5, der repræsenterer de høist Bessatte, og saa Amtmanden, men af de Andre er tilfældigvis En syg. Naar de da tage en Beslutning om Dette eller Hint, kan det da siges at være en Beslutning, hvori Amtets statteyndende Beboere ere repræsenterede? Det kan være, at Beslutningen falder sammen med deres Mening, men der er ikke Spor af Grund til at tro det. Jeg tror ikke paa den Betragtning, at Udgifterne til Jernbaneanlæg efter vor Kommunallovgivning henhøre til de kommunale Anliggender. Da vi vedtog Loven af 1867 og dens Omraade, havde vi meget betydelige Jernbaneanlæg under Arbejde, og vi vare ingenlunde uvidende om, at der i den nærmeste Fremtid vilde foregaa en meget stærk Udsvilling i denne Retning; men dersom man dengang havde haft den Betragtning, som man nu gjør gjældende, om, at Amtsraadet havde Ret til at udskrive Skatter, naar der blot var een Mand over Halvdelen derfor, og man havde Indenrigsministeren med sig i saa store og hidtil ukjendte Anliggender, saa betvivler jeg ikke, at der vilde have fundet en Udtalelse Sted derom enten under Forhandlingen, gjennem Betænkningen eller i Loven; men man vil for-gjæves lede efter en saadan, og jeg skulde tage meget feil, om man ikke i flere Tilfælde vil finde det omtalt, at det netop ikke er kommunale Anliggender, hvorimod man fuldt ud erkjender, at der kan være noget Begrundet i, at man gaar denne Vej, naar der ellers haves tilstrækkelig Betyggelse. Jeg gjør disse Anmærkninger, fordi jeg ikke kan erkjende, at vi, naar Rigsdagen i Genhold til en Grundlovsbestemmelse f. Ex. skal tage Bestemmelse om, hvorvidt Almenvellet er saaledes interesseret i Sagen, at der skal exproprieres, kunne lade vor Samvittighed i dette Spørgsmaal eller vort Kjendskab til dette Spørgsmaal suspendere, fordi Nødvighederne netop i Kommunallovens Mand have taget Beslutning med Indenrigsministeriets Samtykke. Denne Virksomhed fra vor Side maa være selvstændig og baseret paa den Lovgivning og de Bestemmelser, hvorefter vi virke. Det er blevet sagt her, at man jo gjerne kunde lade det være uomtalt og ukritiseret her, da det jo dog var Beboerne selv, der betalte. Jeg bestrider imidlertid, at det er Beboerne selv, der betale. De $\frac{7}{8}$ af Beboerne i Veile Amt hverken have eller ville nogenlunde faae en Dros Forbel af denne Bane. Det er derfor heller ikke Beboerne selv, der betale Noget dertil, og jeg kan

da egentlig heller ikke skjønne, af hvilken Grund disse fattige Folk, som bo i den fattige Egn Vest for Veile til Sønder-Dumme, og som leve under saa trange Forhold, skulde i lang Tid udbrøde betydelige Udgifter af deres Hartkorn til et Formaal af denne Natur. Et Foretagendet af almennyttig Natur, saa maa Udgifterne bredes mere over det Hele, saa maa Udgifterne ligesaagodt falde paa Statskassen som paa disse Egne; thi det, at de tilfældigvis ligge indenfor Amtsgrænsen, har i og for sig Intet at sige med Hensyn til Realiteten af Behandlingen. Jeg vil derfor sige, at, naar jeg gaar med til denne Lov, saa er det kun, fordi man derigjennem har ligesom et Pant, ikke alene paa Rigsdagens og Regjeringens, men ogsaa paa selve Amtets Vilighed til siden at hjælpe paa disse Forhold derovre, hvor man trænger saa stærkt dertil; thi der er neppe noget andet Amt i Danmark, hvor Jernbanerne have viist sig at være saa uhenigtsmæssige og saa lidet nyttige for Amtets Beboere som i Veile Amt. Naar det skulde være Anbringelse af Midler, som vi skulde kunne gaa ind paa og derefter ind under § 53, saa er jeg meget i Tvivl derom. Det er Rentegarantien og ikke just Kapitalkilskudet med Haab om Renter. Sin Hjælp kan man yde ved Beweis for aarlig Rente paa samme Maade, som man kan yde det ved en Obligation med Rente. Det er forskjellige Systemer, men det er jo brugeligt i forskjellige Lande paa samme Maade. — Med Hensyn til den høitærede Ministers Udtalelse om de mange Systemer, og hvor let det er at hitte Rede deri, da vil jeg gjerne indrømme, at jeg ogsaa i denne Henseende kan være lidt usædvanlig tilhøvedet, men jeg har dog studeret paa, at vi have Statsbaner uden Expropriationstilskud fra Provindserne. Vi have Statsbaner med saadanne Tilskud; vi have Statsbaner med Tilskud fra Kommunerne, og vi have private Baner med Tilskud paa anden Maade. Vi have Baner med Rentegaranti og tilsvarende Forstærkningsfond, og vi have andre Baner, med hvilke det ikke forholder sig saaledes. Jeg vil nødig gjøre mig klogere, end jeg er, men jeg vil dog sige, at for Diebliffet er der efter mit Skjøn kommet noget Nyt til ved denne Meddelagtighed i Bruzen af Statsbanerne for de private Baner. Det 8de eller 9de System har det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) bragt i Grindring. Det er nemlig det System, efter hvilket der skulde fordres Driftsgaranti. Der er Meget i, hvad det ærede Medlem har sagt, thi jeg vil antage, at Ministeren ikke efter Loven af 23de Mai § 5 er berettiget til at fordre noget Saadant. Han er berettiget til at fastsætte Driftsplanen, men han er ikke berettiget til at fordre, at denne Driftsplan skal udføres, og hvor Intet er, har Reiseren sin Ret forloren, saa jeg skal ikke negte, at jeg antager, at det ærede Medlem fra Stege har Ret i, at en Jernbane godt kan ligge hen uden at drives, mens jeg dog ikke antager, at det vil blive Til-